

10
kohta. Temma wõttis ka hommiko ja õh-
to taluse aial ennamiste omma koias u-
este nende käest kulada sedda, mis nem-
mad kolis ja kirrirus olliid õppind ja kuul-
nud ärrafelletawa. Kui üks ehk teine neist
lappist temmaga lambus olli, siis wõttis
ta sedda last ennelega, ja heitis sellega põl-
welisi makha wäljale, ja lugges Jeesuse
Kristuse nimmel taewase Isja pole, lau-
lis, pitis ja tunnistas Isjanda nimme
au illes.

Ei mitte kaua enne, kui Jummal teo-
da siit ilmaft ärrakorristas, wõttis ta
omma ainja tüttarlapse, se olli ühheksa
aastane, ja sel korral temmaga lambus, ja
temma ütles selle lappile: Tulle seie, ja ol-
led se neigewähkem, ja ei moista weel mit-
te ennaft kurja cest egga ni mitme jagguse
exfistuse cest hoida, sest ja olled alles rum-
mal, ja et tunne Isjandas Jeesust mitte õie-
te; Tulle, meie tahhame Jummalast palluda,
et sinna ka woiupid targaks jada, ja õppi-
da Isjandas Jeesust õiete tunoma ja ar-
mastama; pärraft heitis Jeesamma lam-
brine omma tütrekesega põwelimakha,
pooja takha ja pallus omma õnnisteggias
juddamest, et ta wõtsas ka se tüttarlapse
peale